

ועתה אחל להודיעך הדרך אשר תלך בה על פי הדברים האלה והתכלית הזאת.
שתים הנה העבודות היסודיות הצריכות לאדם ליטהר מטומאת החומר ולהמליך את השכינה,
כנאמר למעלה, על אבריו.

התמימות, והחיזוק.

ונבאר התמימות בתחילה, כי היא סיבה לחיזוק, ודוד המלך עליו השלום, על זה היה אומר (תהלים כו יא): **"ואני בתומי אלך פדני וחנני"**. כי כבר שמעת, איך הגוף בטבעו קרוב אל הסיטרא אחרא, והרע שייך לו בו, והוא צריך ליפדות ממנו, **ואי אפשר לעשות זה כי אם בכח התמימות, וכנגד זה תימשך עליו הקדושה.** והוא ענין (זכריה יב י): **"ושפכתי... רוח חן ותחנונים"**, כי מי שהטומאה רחוקה ממנו, חוט של חסד משוך עליו מצד הקדושה, **וחנו מוטל על העליונים ותחתונים וזה ענין נח (בראשית ו ח):** **"ונח מצא חן בעיני ה'"**, כי השאר לא היו מוצאים חן מפני הטומאה שהיתה מחשכת אותם, אך הוא היה מוכן לקבל אור הקדושה, ולכן **"פדני וחנני"**, כי הקדושה לא תחון אלא למי שהוא פדוי.

וצריך שתדע, כי אף על פי שאחיזת הסיטרא אחרא בגוף, היא מועטת, כי החלק היותר קטן הוא השייך לה. והוא מה שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (סוכה נב א): **"יצר רע דומה לחוט של בוכיא"**, **כי גם למעלה אין סיטרא אחרא יונקת כי אם מן המדריגה התחתונה שבכל המדריגות, וסוד זה אות תי"ו שבאל"ף ב"ת, סוף הרגל התחתונה שלה היא המדריגה הזאת האחרונה שממנה יונקים, והוא ענין עיקום הרגל הזאת.** והגוף הנכנס מן העשרים ושתים אותיות, כידוע מה שנכנס בו מצד אות תי"ו מצד רגל העקומה הזו, ושם הוא מקום שליטת הסיטרא אחרא. וכשאדם נפדה מן הסיטרא אחרא, אז מיישר הרגל העקומה הזו, כי מחזיר הרע לטוב ועושה אותו כולו טוב וקדוש.

וזהו (תהלים כו יב): **"רגלי עמדה במישור"**, כי בכח התמימות נעשה תיקון זה סוד התי"ו של "תמים", המעוקם מתיישר, ולכן **"עמדה במישור"** שלא היה כך בתחילה, וזוהי כל העבודה המוטלת על האדם. והנה בעבור זה הרע שבגוף נאמר (מיכה ו ח): **"והצנע לכת עם אלהיך"**, כי צריך הסתר, ואי אפשר כל כך גילוי ופרסום מפני קנאת היצר הרע וקטרוגיו. אבל כשזה נתיישר - **"במקהלים אברך ה'"** (תהלים כו יב) כי לו נאה לברך, אחר שכבר נטהר, כי אין הסיטרא אחרא יכולה להתאחז ולקטרג אלא במקום שיש לה בית אחיזה.

וזהו (קהלת ד יז): **"שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים"**, כי בתחילה צריך אתה לשמור הרגל של התי"ו ליישר אותה, ואחר כך תלך אל בית האלהים. או כי ידוע שמלכות נקראת **"בית"**, וכבר אמרנו שאחיזת הסיטרא אחרא מן המדריגה התחתונה שבכל המדריגות שבמלכות. נמצאת זאת כוונתו, שמור רגלך כאשר תלך אל **"בית"**, כלומר לתקן אותה הרגל שיש לה אחיזה **בבית, זו היא בחינת מלכות.** וכשתעשה התיקון הנזכר למעלה בתמימות, **אזי התמימות תתן חיזוק לקדושה,** כי בזמן הזה השכינה בסוד **"מגדל הפורח באויר"**. וזה סוד (בראשית א ב): **"ורוח אלהים מרחפת על פני המים"**, שהיא מרחפת על בניה להציל את מי שהוא ראוי להנצל. אבל כשיתוקן הכל, אזי יהיה נקרא **"מגדל עוז"**, כמו שכתוב (משלי יח י): **"מגדל עוז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב"**. כי התיקון כשיהיה **בתמימות, אזי יתן עוז לשכינה,** ותהיה נקראת **"מגדל עוז"**, בו ירוץ צדיק, שהוא היסוד שנקרא צדיק, ונשגב מן הסיטרא אחרא. ונראה לי מאחר דאיתא במאמר חכמינו זכרונם לברכה (ברכות ו א): **"הני ברכי דרבנן דשילחי מינייהו הוא"**, אבל כשיתוקן אזי לא תהיה עייפות ושילהות לחכמי התורה, כי אז יקויים מקרא שכתוב (עובדיה א כא): **"ועלו מושיעים בהר ציון"** - הם התרין משיחין שתהיה להם עלייה מתוך הקליפות עם כל הבריורים שבררו עם השכינה, **"לשפוט את הר עשו"** - ואז תבוער הסיטרא אחרא מן הארץ, **"והיתה לה' המלוכה"** - אזי ייחוד וחיבור קודשא בריך הוא ושכינתיה, **"ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד"** (זכריה יד ט). **אמן כן יעשה האל, אמן נצח סלה ועד אמן סלה.**

הנה ממאמרים אלו תבין ותשכיל בשכלך הזך, כי אין תרופה למכתנו כי אם בעסק התורה, **כי אין לך דבר המחליש כח הסיטרא אחרא כי אם עסק התורה**, כמו שהוגד לנו, שבימי המנוח החסיד המקובל הגדול הרב רבי שמשון אסטריפאליר, כשהיתה הגזירה, רחמנא ליצלן, בשנת ת"ח, השביע הרב הנזכר למעלה ושאל אותה: על מה ולמה את מקטרגת על עמנו בני ישראל יותר מכל האומות? **והשיבה לו**: יתבטלו מכם שלושה דברים אלו ואחזור מקטרוגי, ואלו הם: **שבת, ומילה, ותורה**. מיד השיב לה הרב הנזכר למעלה, יאבדו הם כהנה וכהנה - ואל תתבטל אות אחת מתורתנו הקדושה, חלילה.

הרי תבין ותדע, שכל הקבלות שנתתי לך עד הנה, **הן אמת ולימוד תורתנו הוא ליצר הרע ולסיטרא אחרא סם המות, ולאחינו בית ישראל הוא סם החיים**. והנה תראה, שחורבן בית קדשנו ותפארתנו ושגלינו מארצנו היה בעוון ביטול תורה, כמו שמבואר בתורתנו הקדושה (דברים כט כג): "ואמרו כל הגויים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת - ואמרו על אשר עזבו את ברית ה' אלהי אבותם", ו"ברית" האמור שם - היינו **תורה**.

והנה באמת מצינו, שויתר הקדוש ברוך הוא על עבודה זרה וגילוי עריות ושפיכות דמים, **ולא ויתר על מאסה של תורה**, שנאמר (ירמיה ט יב): "על עזבם את תורתי". ובפירוש צוה הנביא (שם טז יא): "ואותי עזבו ואת תורתי לא שמרו", ודרשו חכמינו זכרונם לברכה, "הלואי אותי עזבו ואת תורתי שמרו"! (ירושלמי חגיגה פ"א ה"ו). **נמצא, כל הכעס שכעס הקדוש ברוך הוא על עמו ישראל הוא בשביל התורה, כי בכל פעולה אין מי שיבין שורש הפעולה, איכותה ומהותה, כי אם הפועל בעצמו הוא מבין הפעולה, איכותה, ולאיזה דבר פעל הפעולה הזאת. לכן הקדוש ברוך הוא, שהוא פועל כל הפעולות, יודע שעסק התורה הוא ראש לכל התיקונים, לכן הזהיר עליה כמה פעמים, וכעס עלינו כל הכעס הזה על אשר עזבו את תורתו. והנה כלל זה הוא בדינו, שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו, כאילו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פ"א ה"א), מאחר שהמה בעלי בחירה והיו יכולים לפעול במעשיהם הטובים שייבנה בית המקדש ולא עשו, לכן מעלה עליהם כאילו נחרב בימיהם.** כן הדבר הזה מאחר שלנו משפט הבחירה למאוס ברע ולבחור בטוב ולעשות תיקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים, נמצא - **אנו הגרמא בנזקין**, שהסיטרא אחרא מתגברת, חס וחלילה, **בפרט לימוד חכמת האמת**¹, הוא לימוד הקבלה, הוא ראש לכל התיקונים, כמו שאמר הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, זכרוננו לברכה, **בפה מלא: דביה יפקון ישראל מגלותא**² - בזכות לימוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.

והנה זאת התורה אשר נתאוו בה המלאכים, באמרם (תהלים ח ב): "תנה הודך על השמים" - על הקבלה אמרו, כי אין לומר על פשט התורה, וכי לא ידעו שאין שייך בהם פשטי התורה כמו שהשיב להם משה? ואף על פי כן לא נתן הקדוש ברוך הוא להם אלא לישראל. וכל כך למה? רק שידוע הקדוש ברוך הוא, שעסק הלימוד זה, הוא ראש לכל התיקונים, והתיקון אינו יכול להיות על ידי המלאכים, כמו שהארכנו בפרקים הקודמים, מחמת שאינם בעלי בחירה, רק המה כמוכרחים, אשר בשביל זה כתיב (זכריה ג ז): "ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה", ונקראים המלאכים "עומדים", מאחר שהם עומדים תמיד במדרגה אחת. אבל בני האדם המה בעלי בחירה, להם ישתנה התיקון על ידי עסק התורה, ולכן ניתנה התורה לישראל דוקא, שעל ידה יהיו נתקנים התיקונים האלה.

¹ כאן מגלה כוונתו בכל כתיבת ספר זה, שכן לימוד הקבלה בזמנינו הוא בחינת גילוי אליהו שהופיע אצל רשב"י וכן אצל האר"י, ללמדנו לקרב הגאולה ברחמים.
² ברחמים ולא כמו שכתוב בפסוק אחרון במלאכי "פן אבוא והכיתי"...שכן כאמור לעיל שהזוה"ק הוא בחינת הופעת אליהו הנביא שנשלח.